

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Благоевград, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи
февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Р. Г. К.

като разгледа докладваното от Атанас Маскръчки Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20241200600079 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото въззивно производство е второ поред, след като с
Решение № 37 / 16.01.2024 год. по н.д. № 728/2023 год. на ВКС, 1-во н.о., е
възобновено наказателното производство по в.н.о.х.д. № 453/2022 год. по
описа на ОС-Б. и е отменена Присъда № 7 от 22.02.2023 год., постановена по
в.н.о.х.д. № 453/2022 год. по описа на ОС-Б., като делото е върнато за ново
разглеждане от друг състав на ОС-Б. от съдебно заседание.

По реда на чл.313 и сл. от НПК срещу Присъда № 8/14.04.2022
год., постановена по н.о.х.д. № 343/2021 год. по описа на РСР са депозиран
въззивна жалба и допълнителна такава от А. Д. – защитник на подс. Ю. Т. О.,
с която се оспорва законосъобразността и обосноваването на постановения
съдебен акт. Според изложените от защитника съображения и доводи,
обжалваната присъда е постановена в нарушение на материалния и
процесуалния закон, както и обвинението срещу подс. Ю. О. за извършено
престъпление по чл.343б, ал.1 НК не е доказано по несъмнен и категоричен
начин. Ето защо се иска присъдата на районния съд да бъде отменена, и

подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по това обвинение.

Жалбоподателят Ю. О. се явява лично в съдебното заседание пред въззивния съд. Същият поддържа жалбата с искане да бъде признат за невиновен и оправдан.

Участващият във въззивното производство представител на ОП-Б изразява становище, че въззивната жалба е неоснователна, а присъдата на районния съд е обоснована и законосъобразна, поради което следва да бъде потвърдена.

Пред настоящия състав на въззивния съд не са ангажирани нови доказателства.

Окръжният съд разгледа жалбата в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди изложените от страните възражения и доводи, при спазване на изискванията на чл.313 от НПК, както и съобрази указанията от отменителното решение на ВКС, намира следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319, ал.1 от НПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

С обжалваната присъда подсъдимият Ю. Т. О. е признат за виновен в това, че на 19.06.2021 г. около 01.40 часа в гр. Р., о.Б., по улица в ж.к. „И.“ управлявал моторно превозно средство – лек автомобил, марка и модел „...“, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда, а именно 1.47 на хиляда, установена по надлежния ред - с техническо средство „...“ с фабричен номер ... - престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, поради което и на основание чл. 54 НК, вр. чл.343б, ал.1 от НК, му НАЛАГА наказание "л. ..." за срок от 1 (една) година и 3 (три) месеца и „г....“ в размер на 500.00 лв., като на основание чл.57, ал.1, т.2, б.,б“ от ЗИНЗС определя „...“ режим на изтърпяване на наказанието "л. ...“.

На осн. чл.59, ал.4 от НК съдът е приспаднал времето през което подс. Ю. Т. О. е бил лишен от това си право по административен ред със Заповед за задържане на лице от 19.06.2021 г.

На основание чл.343 г от НК, във вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК на подсъдимия Ю. Т. О. е наложено наказание „л ...“ за срок от 1 (една) година и 3 (три) месеца.

На основание чл.59, ал.4 от НК съдът е приспаднал от така

определеното наказание „л ...“, времето, през което подсъдимият е бил лишен по административен ред със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 157/19.06.2021 г. на мл. автоконтрольор при РУР, считано от 19.06.2021 г.

Настоящият състав на въззивния съд намира, че фактическите положения по делото са правилно установени. Със законоустановените способности за събиране и проверка на доказателства обективно, всестранно и пълно са изяснени всички релевантни за правилното решаване на делото въпроси. В резултат на анализа на доказателствените материали се установяват по несъмнен начин възприетите от състава районния съд фактически обстоятелства:

Подсъдимият Ю. Т. О., ЕГН *****, е .... Подс. О. е п.в., като видно от приложената по делото справка от ОДМВР Благоевград, сектор „ПП“, притежава свидетелство за управление на МПС ... и е водач категория „...“.

На 19.06.2021 г. в гр. Р., ж.к. „И.“ около 01.40 часа по улицата, водеща от жилищния блок, в който бил адресно регистриран към ул. „Д.Г.“, подсъдимия Ю. О. управлявал лек автомобил, марка и модел „...“, след като употребил алкохол. Същият бил тръгнал в посока към Спешния център към МБАЛ гр. Р. за да остави лекарства на своята баба, която същия ден била приета по спешност. По същото време по ул. „Д.Г.“ се движел лек автомобил, марка „...“, управляван от свидетеля И.Д.. В района на кръстовището образувано от ул. „Д.Г.“, ул. „И.М.“ и улицата водеща за ж.к. „И.“ между двете МПС настъпило ПТП, като лек автомобил, марка и модел „...“ ударил челно в дясната предна част в областта на дясна предна врата и калник движещия се по пътя лек автомобил, марка „...“. Между двамата водачи възникнал спор относно обстоятелството кой от тях е станал причина за настъпилото ПТП. Свидетелят Д. казал, че ще извика полиция, при което подсъдимия го помолил да не се обажда в полицията, тъй като ще му вземат книжката и ще влезе в затвора. Започнали да се разправят относно щетите, които следва да бъдат заплатени за повредата на автомобилите. Тогава свидетеля Д. се обадил по телефона на свои близки уведомявайки ги за станалия пътен инцидент и възникналия спор. На място дошъл полицейски патрул в състав свидетеля К.Д. и свидетеля Н.К. - служители в РУР.

Подсъдимият помолил свидетеля К. да го отведе до СЦ към МБАЛ Р., тъй като баба му е постъпила в болница в тежко състояние и трябва да ѝ отнесе лекарства. Свидетелят К. се съгласил и след като оставили лекарствата в СЦ се върнали на мястото на ПТП. В същото време дошла и линейка, която отвела свидетеля Д. за преглед в СЦ. Последният нямал сериозни наранявания и след прегледа бил върнат от полицейските служители до мястото на ПТП. Междувременно на мястото на произшествието дошли и близки на свидетеля Д., които започнали да се държат агресивно. Свидетелят Д. извадил телефон и започнал да заснема полицейските служители и патрулния автомобил, говорейки на висок глас. С оглед стеклите се обстоятелства двамата водачи били отведени в РУР. В РУР свидетеля Д. и подсъдимия О. били тествани за алкохол с техническо средство „...“ с фабричен номер ..., като по отношение на О. апаратът отчел 1.47 на хиляда концентрация на алкохол в кръвта чрез измерване в издишвания въздух. Пред полицейските служители обвиняемият направил изявление, че е изпил почти един галон бира.

На подсъдимия е издаден талон за изследване с бланков № 0061015, в който О. собственоръчно е отразил, че приема показанията на техническото средство и е положил подпис.

На О. е бил съставен АУАН сериен № 914265 от 19.06.2021 г. за нарушение на чл.5, ал.,3, т.1 от ЗДвП и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 157 от 19.06.2021 г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена мярка временно отнемане свидетелството за управление на МПС. Посочените документи са връчени срещу подпис на подсъдимия на датата на съставянето им.

На подсъдимия била издадена и Заповед за задържане на лице за 24 часа.

Впоследствие подсъдимия бил отведен от свидетелите К.Д. и Н.К. във ФСМП Р., където му бил извършен преглед за задържане на лице за 24 часа в поделенията на МВР.

Извършения преглед на подсъдимия О. е отразен и в приложения препис от амбулаторен дневник на ФСМП Р.. Констатациите от прегледа са отразени във Фиш за спешна медицинска помощ, съставен от д-р Ч.. Като работна диагноза е отразено „преглед за РУ“. От снетата анамнеза: Към

момента на проверката е без оплаквания за настоящи заболявания. Споделя за употребата на алкохол.

По делото е приложена справка за съдимост на О., от която е видно, че същия е осъждан общо четири пъти за престъпления по чл. 343в, ал. 2 от НК, като по нохд № 240/2019 г. по описа на РС Р. е осъден да изтърпи ефективно наказание „л. ...“.

От приложената по досъдебното производство справка за нарушител е видно, че на подс. О. са налагани административни наказания за допуснати нарушения по ЗДвП.

По делото е приложената справка относно техническата годност на техническото средство „...“ с фабричен номер ....

Визираните фактически обстоятелства, възприети от районния съд, се извеждат на базата на анализа на всички събрани, и приобщени към доказателствения материал на съдебното следствие доказателства, анализирани поотделно и в съвкупност. В тази връзка са неоснователни е възраженията за недоказаност на обвинението.

Обосновано и правилно районният съд е кредитирал изцяло показанията на свидетелите К.Д., Ю.К., А. Ч., Ж. Д.а и тези на свидетеля Н.К. прочетени по реда на чл. 281, ал. 5 във вр. чл. 281 , ал. 1 , т. 5 от НПК. Същите са логични, подробни, безпротиворечиви и безпристрастни. Съобразено е, че тези свидетели изключително подробно възпроизвеждат обстоятелствата, при които е извършена проверката в това число: субекта на наказателната отговорност - подсъдимия, датата, часа и мястото на извършване на престъплението, при какви обстоятелства е констатирано то и какво е било поведението на подсъдимия. Неоспоримо е, че установената от посочените свидетелски показания фактическа обстановка не се опровергава, а се припокрива от събраната в хода на ДП и в хода на съдебното следствие доказателствена съвкупност от писмени и приобщените по надлежния ред веществени доказателства, в т.ч. показанията на техническото средство и съставения талон за изследване. Липсват каквито и да е основания да се поставя под съмнение надеждността на тези свидетели и достоверността на изложените от тях факти и обстоятелства от значение за делото.

Районният съд е анализирал също показанията на св. И.Д., М. О. и К.К., които са оценени като противоречиви, неясни и нелогични. На същите е

дадена вяра, но частично и по отношение на точно определени факти и обстоятелства, които са непротиворечиви и непротиворечащи на останалия доказателствен материал. В тази връзка обосновано е прието, че не следва да бъдат кредитирани показанията на О. и К., че подсъдимият е бил отведен в Спешен център към МБАЛ Р. за да му бъде взета кръвна проба. Посочените твърдения се оборват изцяло, както от показанията на свидетеля К., дадени в хода на ДП, така и от показанията на медицинските лица от ФСМП Р. - д-р Ч. и медицинската сестра Д.а, които са категорични, че подс. Ю. О. пред тях е заявил, че се е съгласил с показанията на техническото средство и че са извършили преглед за задържане на лицето.

Съдът внимателно е анализирал и обясненията на подсъдимия Ю. О., изхождайки от обстоятелството, че наред с качеството си на доказателствено средство като всички останали доказателствени средства, тези обяснения представляват и основно средство за защита на подсъдимия, още повече, че той е в най-голяма степен заинтересуван от изхода на делото, а и не носи наказателна отговорност в случай, че изнесе факти, които не отговарят на действителността. На тези обяснения също може да бъде дадена вяра, но частично и по отношение на точно определени факти и обстоятелства, които са непротиворечиви и непротиворечащи на останалия доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя съображенията на първата инстанция, че не следва да се дава вяра на обясненията на подсъдимия Ю. О., касаещи твърденията му, че не е видял и възприел правилно резултатите на техническото средство за установяване наличие на алкохол. Съдът намира визираните твърдения за недостоверни и израз на възприета защитна теза, която се опровергава по несъмнен и категоричен начин от показанията на полицейските служители и медицинските специалисти, извършили преглед на подсъдимия във връзка с задържането му под стража. В останалата им част съдът приема, че няма пречка обясненията на подсъдимия да бъдат кредитирани доколкото същите не противоречат на останалия доказателствен материал и допринасят за изясняването на обстоятелства включени в предмета на доказване по настоящото дело.

Предвид установените по делото фактически дадености и в светлината на указанията от отменителното решение на ВКС, настоящият

състав на окръжния съд намира за обосновани и законосъобразни изводите на първата инстанция, че по несъмнен начин се установява наличието от обективна страна се установяват всички елементи на състава на престъплението по възприетата правна квалификация: Подс. Ю. Т. О. на 19.06.2021 г. около 01.40 часа в гр. Р., о.Б., по улица в ж.к. „И.“ управлявал моторно превозно средство – лек автомобил, марка и модел „...“, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда, а именно 1.47 на хиляда, установена по надлежния ред - с техническо средство „...“ с фабричен номер ... - престъпление по чл.343б, ал.1 от НК.

Видно разясненията на Решение № 37 / 16.01.2024 год. по н.д. № 728/2023 год. на ВКС, 1-во н.о., съгласно разпоредбата на чл. 3а, т.1,т.2 и т.3 от Наредбата измерването на алкохолната концентрация в кръвта на дееца с доказателствен анализатор или с медицинско и химическо лабораторно изследване е задължително само когато: лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; лицето не приема показанията на техническото средство или теста; и физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Извън тези три изчерпателно установени от законодателя изключения, употребата на алкохол от страна на дееца се установява въз основа на показанията на техническото средство, след като те са приети изрично от дееца и то е преминало съответната документална и техническа проверка, какъвто е случаят. При положение, че в приложения талон за изследване ... г. е индивидуализирано както техническото средство, така и установената алкохолна концентрация (1,47 %), която деецът собственоръчно посочил, че приема и се е подписал без възражения, подписал е без възражения и АУАН с аналогично съдържание, събрани са данни от показанията на разпитаните по делото свидетели, които потвърждават тези писмени материали и в обясненията си пред съда самият подсъдим не отрича, че е управлявал лекия автомобил след употреба на алкохол (вж. л.92-93 от НОХД №343/2021 г. на РС – Р.) и същевременно не се твърди, нито е установено О. да е направил удостовереното в талона писмено волеизявление „приемам показанията на техническото средство“ (вж. л.17 от ДП) в резултат на неправомерна принуда (сила и/или заплашване) преди или по време на документираното съгласие от негова страна с резултата от проверката с дрегера.

В отменителното решение на ВКС се сочи също, че съобразно

разпоредбата на чл.3а от Наредбата, в случаи като процесния, надлежен ред по смисъла на чл.343б, ал.1 от НК за установяването на алкохолната концентрация в кръвта на дееца е налице и при измерването ѝ само с техническо средство. Този доказателствен подход е съобразен с постигнатите подобрения на използваните техническа средства, които се усъвършенстват непрекъснато, за да елиминират опитите за въздействие върху показанията. Конкретно използваното в процесния случай техническо средство (д. ...) е описано в правната литература като такова с висока аналитична достоверност и дори като по – надеждно и обективно от установяването на същото обстоятелство чрез изследване на кръвна проба от дееца. Ето защо, след като лицето е проверено с такова техническо средство и изрично е заявило, че приема показанията му, както е в конкретния случай, то тогава разпоредбата на чл. 7 от Наредбата не се прилага, ерго медицинско или друго изследване не е задължително.

Отбелязва се също, че ВКС вече е имал повод да се произнесе по аналогичен казус, като е приел, че: „Подзаконовият акт определя „надлежния начин“ за установяване на алкохолната употреба от водачите на МПС като признак от обективната страна на деянието по чл. 343б, ал. 1 от НК. С измененията на наредбата от 2018 г. е допълнен специалният режим на изследване и е въведена правната презумпция по чл. 6, ал. 9. Ако показанието на техническото средство не бъде оспорено от водача, наредбата предвижда изследването да спре дотук“ /Решение №312/19.09.2023 г. по н.д. № 718/2023 г., Второ н.о. ВКС/.

Конкретният акт на престъпна проява на подсъдимия Ю. Т. О. обективира отношението му към деянието (неговата интелектуалната и волевата насоченост). От субективна страна, съдът намира, че деянието е осъществено от подсъдимия виновно, при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал. 2, пр. 1 от НК. Подсъдимият е съзнавал обществената опасност на деянието, предвиждал е общественотоопасните му последици и пряко е целял настъпването им.

При изложените съображения подс. Ю. Т. О. следва да бъде признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343б, ал.1 от НК.

За извършеното престъпление от подс. Ю. Т. О., районният съд му е наложил наказание л. ... за срок от 1 /една/ година и 3 /три/ месеца и „г....“ в

размер на 500 лева, както и е лишен от право да управлява МПС за срок от 1 /една/ година и 3 /три/ месеца. Настоящият състав на въззивната инстанция намира, че така определените наказания са законосъобразни, обосновани и справедливи. За да наложи на подсъдимия най-адекватните и целесъобразни по чл.36 от НК санкции, съдът е съобразил вида и размера на предвидените за престъплението наказания „л. ...“, „г...“ и „лишаване от право да управлява МПС“, както е определил същите при условията на чл.54, ал.1 от НК, при превес смекчаващи вината обстоятелства. В тази връзка са отчетени степента на обществена опасност на деянието и дееца, като са съобразени цялостно данните за съдебното му минало, семейно и материално положение, както и причините за инцидента. Ето защо при индивидуализацията на наказанията и реализирането на наказателната отговорност по отношение на подсъдимия, въззивният съд намира същите за адекватни на обществената опасност на деянието и дееца.

Същевременно очертаната конкретика в казуса обосновава заключение, че престъпното деяние, предмет на настоящото наказателно производство е осъществено от подс. Ю. О. след като е осъждан и при ангажирана наказателна отговорност с присъдите по НОХД № 110/2016 год. на РС-Р. и НОХД № 240/2019 год. на РС-Р. за престъпления от общ характер, с лимитирани санкционни последици /л. .../, пречатстващи прилагането на института на чл.66 от НК. Не е настъпила абсолютната реабилитация за посочените осъждания по чл.88а от НК, поради обстоятелството, че липсват доказателства, че е заплатена кумулативно наложеното наказание г... и не е изтекъл предвидения по чл.88а, ал.2 и ал.3, вр. чл.82, ал.1 от НК срок, в който подсъдимият е извършил инкриминираното деяние. Наред с това на подс. Ю. О. са налагани последователно и в грацията наказания г..., пробация и л. ... с приложение на института на условното осъждане по чл.66 от НК, и ефективно, които очевидно не са постигнали целите на личната превенция. В тази връзка логична последица е на О. да бъде наложено наказание „л. ...“, което макар и определено за по-кратък срок, да бъде изтърпяно ефективно. Ето защо на основание чл.57, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗИНЗС наказанието следва да се изтърпи при първоначален ... затворнически режим.

Съдът счита, че в съчетание така наложените в конкретния случай наказания ще способстват за изграждане у подсъдимия на устойчива мотивационно-волева система за спазване на установения правопорядък и ще

възпира извършването в бъдеще на други обществено-опасни деяния, с което от своя страна ще се реализира личната превенция – основна цел на наказанията по чл.36 от НК. Наред с това санкционирането с визираните наказания ще способства да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото с цел генерална превенция.

При цялостната служебна проверка на обжалваната присъда, настоящият състав на въззивния съд не констатира неправилно приложение на материалния закон или съществени нарушения на процесуалните правила, даващи основание за отмяна или изменение на обжалвания съдебен акт.

По изложените съображения и на основание чл.338 от НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 8 / 14.04.2022 год., постановена от РСР по н.о.х. дело № 343 по описа за 2021 год.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____